

عنوان مقاله:

روابط سیاسی ایران ساسانی و قبایل صحرا گرد شرقی در بحبوحه ی هجوم اعراب

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه تربیتی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

منصور امانی - عضو هیات علمی گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

اقوام صحاری آسیای مرکزی و حتی دوردست های آن، یعنی چین، در جستجوی سرزمین و مکان جدید به سوی غرب مهاجرت کردند. آنها در مسیر مهاجرت خود با امپراتوری ساسانی برخورد کردند، که در طی آن بیش از چهار صد سال جنگ، صلح و آمد و شد سفر، میان آنها ادامه یافت. کوشانیان، خیونی ها، کیدارها، هیاطله، و ترکان مهم ترین همسایگان ایران در ادوار مختلف در دوره ساسانی بودند و تنها تصرف ایران توسط اعراب مسلمان بود که، رشته ارتباط آنها با ایران را از هم گسیخت. هر چند که پس از اسلام، بعضی از این اقوام نقش مهم خود را دوباره باز یافتند. از اواخر دوره ساسانی، نام ترک بر همه زرد پوستانی که از این پس در ماوراءالنهر پدیدار شدند اطلاق گردید، و برای تمام اقوام زردپوست که لهجه مشترک متقارب داشتند، لفظ ترک را به کار برده اند. در این دوران پنج قوم را که زبان واحد داشته اند، به نام ترک از آنها یاد کرده اند. این اقوام عبارتند از: ۱-تغزغز(توعوز-اغوز) ۲-خرخیز (قرقیز) ۳-کیماک ۴-غز (اوغوز) ۵-خرلیخ (قراق-خلج).

کلمات کلیدی:

ایران، ساسانیان، قبایل ترک، آسیای مرکزی، هجوم اعراب، یزد گرد سوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709908>

